

Det er derfor nu bestemt, at den hidtil bestående *voldgiftsret* i tjenestemandssager skal løse denne opgave, og det er samtidig blevet fastsat, at voldgiftsrettens virksomhed i videst muligt omfang skal udøves efter regler, der svarer til, hvad der gælder for kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet med hensyn til faglig voldgift og arbejdsretten.

I modsætning til tidligere, hvor kun centralorganisationerne havde adgang til at indbringe sager for voldgiftsretten, er fremtidig *begge parter* i aftalerne beføjet til at forlange voldgiftsrettens prøvelse.

Det er endvidere bestemt, at sådanne forhold, der kan indbringes for voldgiftsretten, ikke kan indbringes for de almindelige domstole.

I lovens 3. del (*kapitlerne 13-15, §§ 55-58*) er givet forskellige særlige bestemmelser, som ikke skal gøres til genstand for nærmere omtale. Bestemmelserne vedrører ydelse af personlige tillæg ved overgang til stillinger med lavere lønramme, ydelse af lønforskud, lønforskrivning og ydelse af ekstraordinær tjenestefrihed m. v.

Endelig er i lovens 4. del (*kapitel 16, §§ 59-60*) givet nogle *overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser*. I reglerne fastslås, at den ved loven gennemførte nyordning kun skal gælde for fremtiden. Den tjenestemand, som forbliver i sin hidtidige stilling, vil også efter overgangen til den ny tjenestemandsløve have sikkerhed for, at hans retsstilling med hensyn til stillingens omfang og beskaffenhed baseres på de hidtil gældende regler.

Samtidig med at de hidtidige tjenestemandsløve er ophævet, har det været nødvendigt i en overgangsperiode at opretholde disse loves bestemmelser på de områder, hvor de nye regler kun danner grundlag for senere regler, der skal fastsættes ved aftale eller ved nye lovregler eller administrative forskrifter.

Overgangsperiodens længde er ikke nærmere fikseret under hensyn til, at det drejer sig om et omfattende kompleks af regler. Specielt for aftaleområdet vil udviklingen naturligt blive bestemt af, i hvilken rækkefølge og i hvilken